

CÓ NHỮNG ...VẦN THƠ

-33-

THƯ QUÊ HƯƠNG

Thư quê hương như tên hè ồm nặng
Hồn tang thương sau mặt nạ tươi cười
Sơn phấn hân hoan phủ nghìn cay đắng
Mắt lệ đầy, miệng hát những lời vui...

Ta biết thư em vượt muôn cửa ải
Mắt sài lang soi nát cả linh hồn
Em chẳng được khóc cùng ta bằng chữ
Thì gửi chi dăm khẩu hiệu buồn nôn!

Gửi cho anh vài sợi tóc mẹ già
Rụng âm thầm trên hiên chiều hiu quạnh
(Nuôi một bầy con cuối đời vẫn lạnh)
Cho anh hôn ơn nặng một thời xa...

Anh muốn thở mùi nhọc nhằn nô lệ
Gửi cho anh manh áo rách con thơ
Con chào đời: ta rừng sâu lính trẻ
Ta non cao, con tập nói u ơ...

Giờ bước đầu đời chân non vấp ngã
Muốn nâng con... nào biết có bao giờ.
Gửi cho anh viên sỏi nhỏ bên đường
Anh sẽ đọc ra trăm nghìn lối cũ

Gửi cho anh vài nhánh cỏ quê hương
Anh sẽ đọc đất trời ta đã thờ...
Và gửi cho anh một tờ giấy trắng
Thấm nước trời quê qua mái dột đêm mưa

Để anh đọc: Mênh mông đời lạnh vắng
Em tiếc thương hoài ấm áp gối chăn xưa..